

Recunoștința

Când ajutați pe cineva sau faceți un lucru folositor pentru cei din jur, vă bucurați dacă vi se aduc mulțumiri sau un cuvânt de apreciere. Cât de bucuroși sunteți atunci, mai ales că toți vă felicită. Dar v-ați gândit vreodată că și voi trebuie să vă arătați recunoștința față de cei din jur?

În Sfânta Scriptură găsim scris că Mântuitorul Iisus Hristos a apreciat oamenii care au fost recunoscători, laudându-l pe leprosul care a venit și I-a mulțumit pentru vindecarea de lepră.

Dacă privim în jurul nostru vom vedea că și fapăturile necuvântătoare își arată recunoștința față de cei care le fac bine.

Recunoștința arătată celor din jurul nostru ne îmbogățește pe noi. Cu cât dăruiești mai multă dragoste, cu atât devii mai bogat. Prin lipsa de recunoștință vom da dovadă de neglijență, nepăsare, mândrie și chiar răutate. De aceea, nerecunoștința este un păcat greu, care ne îndepărtează de la vistieria milostivirilor cerești și a binefacerilor omenești.

Recunoștința o poți arăta în mai multe feluri: respectându-i pe cei din jur, mulțumind celor care vă fac un bine, făcând și voi altora binele pe care l-ați primit, dar mai ales, purtându-i în rugăciune pe cei ce v-au făcut bine.

În cărțile de rugăciune există o rugăciune față de binefăcători. Să-i purtăm în rugăciune pe binefăcătorii noștri, pe părinți, frați, învățători, dascăli, prieteni, după îndemnul Sfântului Apostol Pavel: “Mulțumiți tuturor pentru toate... mulțumiți celor ce vă fac bine și vă rugați pentru dânșii”.

Florica Aioanei, Suceava

Rugăciunea pentru binefăcători

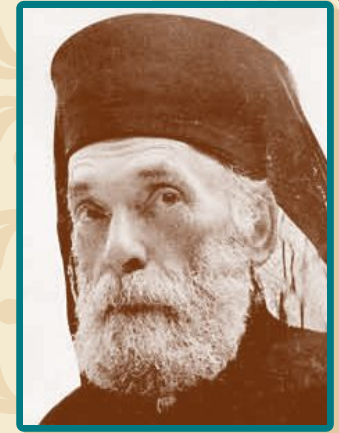
Mântuiește, Doamne, și miluiește pe cei ce ne fac nouă bine, ne miluiesc și ne hrănesc, pe cei ce ne-ai poruncit nouă nevrednicilor să ne rugăm pentru dânșii. Și arată mila Ta cu dânșii, dăruindu-le toate cererile cele spre mântuire și răsplata bunurilor celor veșnice. Amin!

Părintele Nicolae Steinhardt

monahul de la Rohia

“Dăruind vei dobândi”

A fi creștin e o fericire, o taină dulce. Să știi că Iisus e Fiul lui Dumnezeu, statornicul nostru Însoțitor, să Îl putem oricând chema, să ne rugăm lui, să ne încredințăm Lui, să-L avem drept exemplu, să simțim că față de El suntem răspunzători de ceea ce facem sau nu facem, să nu-L putem batjocori prin faptele noastre urâte și gândurile noastre rele...

Hristos e prezent pe acest pământ în Sfânta Euharistie sub chipul pâinii și al vinului sfințite de slujitorul Sfântului Altar. Și mai este prezent, la fel de lucrător, sub chipul tuturor oamenilor asupriți, încercați, ispitiți de suferințe, nevoi, nedreptăți. Iubindu-i și slujindu-i pe acești foarte mici frați ai Săi, Lui Îi manifestăm dragostea noastră și pe El Îl slujim.

Îl slăvim pe Dumnezeu oprindu-ne de la păcate, rugându-ne, postind, priveghind, milostivind neapărat. Dar și prin simple vorbe bune sau gesturi de compătimire, cum ar fi cuvintele rostite de tâlharul cel bun către Iisus, ori gestul atât de gingaș, de blajin al Sfintei Veronica de a șterge fața Celui suferind.

Dacă noi facem un pas către Dumnezeu, El face o sută înspre noi. E oricând gata să ne ierte, să dea uitării răătăcirile, neroziile și înstrăinările noastre, să se bucure de întoarcerea păcătosului. Aceasta ne dă curaj și nădejde! Nu ni se cere decât să ne întoarcem la El, numai în haină de nuntă, altfel spus: cu căință și credință.